

سوره نحل (۱۶)

مکی و شامل یکصد و بیست و هشت آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

فرمان خدا آمد بنابراین عجله‌ای برای آن نکنید. خدا پاك و بالاتر از چیزهایی است که شريك او می‌سازند. (۱)

خدا فرشتگان را با روح به فرمان خودش بر هر کس از بندگانش که بخواهد نازل می‌کند که هشتاد دهید که معبودی (کسی که بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورهای او باشید) به جز من وجود ندارد پس از نافرمانی من بترسید. (۲)

خدا آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید. او بالاتر از چیزهایی است که شريك او می‌سازند. (۳)
خدا انسان را از نطفه‌ای آفرید. حالا آشکارا نزاع و بگومگو می‌کند. (۴)
و چارپایان را آفرید که (پوستشان) برای گرم‌شدن شماست و منافعی برای شما دارند و از (گوشت و شیر) آن‌ها می‌خورید. (۵)

و وقتی آن‌ها را به آغل برمی‌گردانید و صبح آن‌ها را به چرا می‌برید برای شما زیبا است. (۶)
بارهای سنگین شما را به سرزمینی می‌برند که با نبودن آن‌ها با سختی زیاد می‌توانستید آن را ببرید. چون خداوند شما رؤوف و مهربان است. (۷)

اسب‌ها و قاطرها و الاغ‌ها را آفرید که سوار آن شوید و برای شما زینت باشند و چیزهایی می‌آفریند که شما نمی‌دانید. (۸)

هدایت کردن مردم به راه راست بر عهده خدا است و بعضی از راه‌ها بی‌راهه است. اگر خدا می‌خواست همه شما را هدایت می‌کرد. (۹)

اوست که باران را از آسمان نازل کرد که از آن می‌نوشید و به وسیله آن گیاهانی بوجود می‌آید که حیوانات خود را در آن می‌چرانید. (۱۰)
به وسیله آن کشت و زیتون و خرما و انگور و انواع میوه‌ها را می‌رویند. در این کار برای کسانی که فکر می‌کنند نشانه‌ای وجود دارد. (۱۱)

و روز و شب و خورشید و ماه را برای شما مسخر کرد و ستارگان نیز به امر او مسخر می‌باشند. در این کار برای کسانی که عقل خود را به کار می‌برند نشانه‌ای وجود دارد. (۱۲)
و در زمین چیزهایی با رنگ‌های مختلف آفرید. در این کار برای کسانی که متوجه هستند نشانه‌ای وجود دارد. (۱۳)

اوست که دریا را تحت فرمان شما گذاشت تا از آن گوشت تازه بخورید، و از آن زیورهایی که خود را با آن می‌آرایید خارج کنید، و کشتی‌ها را می‌بینی که در آن روان هستند تا از فضل خدا دنبال روزی بگردید. شاید قدرشناسی کنید. (۱۴)

کوه‌های استواری در زمین بوجود آورد تا زمین شما را نلرزاند و نهرها و راه‌هایی بوجود آورد شاید هدایت شوید. (۱۵)

و علامت‌هایی قرار داد و به وسیله ستارگان نیز هدایت می‌شوند. (۱۶)

آیا کسی که خلق می‌کند مثل کسی است که خلق نمی‌کند؟ آیا متوجه نمی‌شوید؟ (۱۷)
اگر نعمت‌های خدا را بشمارید نمی‌توانید حساب آن را داشته باشید. مسلماً خدا آمرزنده و مهربان است. (۱۸)

خدا آنچه را پنهان می‌کنید و آنچه را آشکار می‌کنید می‌داند. (۱۹)
کسانی را که غیر از خدا به کمک می‌خوانند چیزی خلق نمی‌کنند و خودشان هم خلق شده‌اند (مخلوق خدا هستند). (۲۰)

مرده‌اند و زنده نیستند و نمی‌دانند چه وقت برانگیخته (زنده) می‌شوند. (۲۱)
معبود شما (کسی که شما باید در مقابلش احساس و ابراز کوچکی کنید و بدون چون و چرا تسلیم فرمائش باشید) معبودی یگانه است. اما کسانی که به آخرت ایمان ندارند، دل‌هایشان آن را انکار می‌کند و تکبر دارند. (۲۲)

قطعاً خدا آنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌کنند می‌داند. خدا افراد متکبر را دوست ندارد. (۲۳)

وقتی به آن‌ها بگویند: خداوند شما چه چیزی نازل کرده؟ می‌گویند: افسانه‌های گذشتگان را. (۲۴)
تا روز قیامت بار گناهان خود را به طور کامل حمل کنند، به اضافه بار گناه کسانی که به سبب نادانی گمراه کرده‌اند. بدانید باری که به دوش می‌کشند بد باری است. (۲۵)
کسانی که قبل از آن‌ها بودند نقشه کشیدند. پس خدا سراغ پی‌های خانه‌هایشان آمد، در نتیجه سقف بر سرشان فرود آمد و عذاب از جایی که به آن توجه نداشتند بر آن‌ها وارد شد. (۲۶)
خدا روز قیامت آن‌ها را خوار می‌سازد و می‌گوید: شریک‌هایی که برای من ساخته بودید و درباره آن‌ها بگویم می‌کردید، کجا هستند؟ دانشمندان می‌گویند: امروز خواری و بدی نصیب منکران قیامت است. (۲۷)

منکرانی که فرشتگان جانشان را در حالی که به خودشان ظلم کرده‌اند می‌گیرند، سر تسلیم فرود می‌آورند و می‌گویند که ما کار بدی نمی‌کردیم. آری خدا از تمام کارهایی که می‌کردید آگاه است. (۲۸)

از درهای جهنم وارد شوید، همیشه در آن خواهید بود. جای افراد متکبر بد جایی است. (۲۹)
به افراد پرهیزکار می‌گویند: خداوندتان چه چیزی نازل کرد؟ می‌گویند: خیر و خوبی نازل کرد. نیکوکاران در این دنیا وضع خوبی دارند و مسلماً خانه آخرت بهتر است. خانه افراد پرهیزکار خانه بسیار خوبی است. (۳۰)

منزل آن‌ها بهشت‌های جاوید است که وارد آن می‌شوند که نهرها در آن جاری است. هر چه بخواهند در آن بهشت‌ها برای آن‌ها هست. خدا به افراد پرهیزکار این‌طور پاداش می‌دهد. (۳۱)
کسانی که فرشتگان جانشان را در حالی که پاک و منزّه هستند می‌گیرند، به آن‌ها می‌گویند: سلام بر شما، به خاطر کارهایی که می‌کردید وارد بهشت شوید. (۳۲)

آیا کافران انتظاری غیر از این دارند که فرشتگان به سراغ آن‌ها بیایند یا فرمان عذاب از طرف خداوند تو صادر شود؟ کسانی هم که قبل از آن‌ها بودند همین انتظار را داشتند. خدا به آن‌ها ظلم نکرد، ولی آن‌ها به خودشان ظلم می‌کردند. (۳۳)

نتیجه کارهای بدی که می‌کردند به آن‌ها رسید و عذابی که مورد تمسخر قرار می‌دادند آن‌ها را فراگرفت. (۳۴)

مشرکان می‌گفتند: اگر خدا می‌خواست ما و پدرانمان هیچ چیز را غیر از او بندگی نمی‌کردیم و هیچ چیز را بدون حکم او حرام نمی‌کردیم. کسانی هم که قبل از آن‌ها بودند همین حرف را می‌زدند. آیا وظیفه پیغمبران چیزی غیر از رساندن آشکار پیام خدا است؟ (۳۵)

در بین هر گروهی پیغمبری برانگیختیم که می‌گفتند: خدا را بندگی کنید و از بندگی طاغوت اجتناب کنید (فقط بنده خدا باشید و از دستوره‌های هیچ کس جز خدا بدون چون و چرا پیروی نکنید). خداوند عده‌ای از آن‌ها را هدایت کرد و بر عده‌ای از آن‌ها گمراهی مقرر شد. در زمین بگردید و نگاه کنید عاقبت کسانی که رسالت پیغمبران را انکار می‌کردند چه بود. (۳۶)

هر چند تو علاقه‌مند به هدایت آن‌ها باشی، خدا کسی را که گمراه کرده هدایت نمی‌کند و آن‌ها مددکاری ندارند. (۳۷)

شدیدترین قسم‌ها را به خدا خوردند که خدا کسی را که می‌میرد (برای حساب) زنده نمی‌کند. آری، وعده خدا درست است ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۳۸)

تا برای آن‌ها چیزی را که در موردش اختلاف دارند روشن کند و کافران بدانند که دروغ می‌گفتند. (۳۹)

حرف ما وقتی تصمیم به کاری گرفتیم فقط این است که بگوییم این‌طور بشو، پس همان‌طور که گفته‌ایم می‌شود. (۴۰)

کسانی که پس از این‌که مورد ظلم قرار گرفتند در راه خدا مهاجرت کردند، در دنیا جای خوبی برای آن‌ها تهیه می‌کنیم. و اگر توجه داشته باشند پاداش آخرت بزرگتر است. (۴۱)

مهاجرینی که صبر و استقامت به خرج دادند و به خداوندشان توکل کردند. (۴۲)

قبل از تو فقط مردانی را فرستادیم که به آن‌ها وحی می‌کردیم. اگر این را نمی‌دانید از کسانی که از کتاب‌های الهی اطلاع دارند بپرسید. (۴۳)

آن‌ها را با دلیل‌های روشن و کتاب‌ها فرستادیم و قرآن را به تو نازل کردیم تا آنچه برای مردم نازل شده برای آن‌ها بیان کنی، شاید فکر کنند. (۴۴)

آیا کسانی که نقشه‌های بد می‌کشند، از این‌که خدا آن‌ها را در زمین فرو برد یا عذاب از جایی که نمی‌دانند بر آن‌ها وارد شود خاطرشان جمع است؟ (۴۵)

یا از این‌که موقعی که در آمد و شد هستند خدا آن‌ها را دچار عذاب کند خاطرشان جمع است؟ اگر عذاب بیاید آن‌ها نمی‌توانند جلوی آن را بگیرند. (۴۶)

یا از این‌که آن‌ها را در وقتی که دچار وحشت هستند عذاب کند ایمن هستند؟ خداوند تو رؤف و مهربان است. (۴۷)

آیا چیزهایی را که خدا آفریده ندیده‌اند که سایه‌هایشان از راست و چپ برای سجده به خدا برمی‌گردد و فروتن هستند. (۴۸)

هر جنبنده‌ای که در آسمان‌ها و زمین است و فرشتگان نیز خدا را سجده می‌کنند و تکبر نمی‌ورزند (سجده اظهار خشوع است). (۴۹)

از خداوندشان که فوق (حاکم) آن‌هاست می‌ترسند و (فقط) به دستوره‌های او عمل می‌کنند. (۵۰)

خدا گفت: «دو معبود نگیرید». فقط او معبود یگانه است. فقط از من بترسید. (۵۱)

هر چه در آسمان‌ها و زمین است، مال خداست و دین (قانون) پایدار متعلق به خداست، آیا از کسی غیر از خدا می‌ترسید؟ (۵۲)

هر نعمتی که دارید از جانب خداست و وقتی آسیبی به شما برسد به درگاه او ناله می‌کنید. (۵۳)
بعد وقتی آسیب را از شما برطرف کرد، عده‌ای از شما برای خداوندشان شریک‌هایی می‌سازند،
(۵۴)

تا منکر آنچه به آن‌ها دادیم شوند. بهره‌مند شوید، حقیقت را خواهید دانست. (۵۵)
و سهمی از آنچه روزیشان کردیم برای بت‌ها قرار می‌دهند. به خدا قسم از این افترايي که
می‌زنید بازخواست می‌شوید. (۵۶)

برای خدا دخترانی تصور می‌کنند. خدا پاك از این نسبت است و چیزی که دوست دارند (پسر) را
برای خود قرار می‌دهند. (۵۷)

وقتی خبر دختردارشدن به یکی از آن‌ها داده شود صورتش از ناراحتی سیاه می‌شود و عصبانیت
خود را پنهان می‌کند. (۵۸)

از بدی خبری که به او داده شده خود را از مردم پنهان می‌کند که او را با خواری نگهدارد یا
زیر خاک کند. بد قضاوتی می‌کنند. (۵۹)

کسانی که به آخرت ایمان ندارند صفت بدی دارند، و عالی‌ترین صفت متعلق به خداست و او
توانای حکیم است. (۶۰)

اگر خدا مردم را به سبب ظلمشان مجازات می‌کرد، جنبنده‌ای در زمین باقی نمی‌گذاشت. ولی
مجازات آن‌ها را تا مدت معلومی عقب می‌اندازد و وقتی مهلت آن‌ها به سر رسید نمی‌توانند ساعتی
آن را عقب یا جلو بیاندازند. (۶۱)

برای خدا چیزی را که دوست ندارند قرار می‌دهند و زبانی دروغ‌پردازی می‌کنند که بهره نیکوتر
مال آنان است. آتش جهنم مال آن‌هاست و هر چه زودتر به جهنم فرستاده می‌شوند. (۶۲)

به خدا قسم پیغمبرانی برای امت‌های قبل از تو فرستادیم، ولی شیطان کارهای آن‌ها را در
نظرشان زیبا جلوه داد. امروز هم شیطان سرپرست آن‌هاست و عذاب پردردی دارند. (۶۳)

ما قرآن را بر تو نازل کردیم تا آنچه را که در آن اختلاف داشتند برایشان روشن کنی، و هدایت
و رحمتی است برای مردمی که به آن ایمان می‌آورند. (۶۴)

خدا از آسمان آب باران را نازل کرد و با آن زمین را پس از مرگش زنده کرد. در این کار
نشانه‌ای برای کسانی که می‌شنوند وجود دارد. (۶۵)

برای شما در وجود چهارپایان عبرتی وجود دارد. از آنچه در شکم آن‌ها است، از میان پشگل و
خون، شیر خالص و گوارا به کسانی از شما که می‌خورند می‌نوشانیم. (۶۶)

از میوه‌های خرما و انگور، شراب و رزق پاك می‌گیرید. در این امر نشانه‌ای برای کسانی که
عقل خود را به کار می‌گیرند وجود دارد. (۶۷)

خداوند تو به زنبور عسل وحی کرد که از کوه‌ها و درخت‌ها و داربست‌هایی که مردم می‌سازند
خانه‌هایی درست کن. (۶۸)

بعد، از تمام میوه‌ها بخور و راه خداوندت را به آرامی ببیما. خدا از شکم آن‌ها عسلی که

رنگ‌هایش مختلف است و در آن شفای مردم وجود دارد بیرون می‌آورد. در این کار نشانه‌ای
برای افرادی که فکر می‌کنند وجود دارد. (۶۹)

خدا شما را آفرید بعد جانتان را می‌گیرد. از شما افرادی به سن پیری می‌رسند تا حدی که پس از
دانشی که پیدا کرده‌اند چیزی ندانند. چون خدا دانا و توانا است. (۷۰)

خدا بعضی از شما را بر بعضی از لحاظ روزی برتری داد. اما کسانی که روزی بیشتری دارند حاضر نیستند از روزیشان به بردگان (زیردستان) خود بدهند تا با هم مساوی شوند. آیا نعمت خدا را انکار می‌کنند؟ (۷۱)

خدا از جنس خودتان برای شما همسرانی قرار داده و از همسرانتان برای شما فرزند و نوه بوجود آورده و خوردنی‌های پاک را روزی شما ساخته. آیا باز هم به باطل ایمان می‌آورند و نعمت خدا را انکار می‌کنند؟ (۷۲)

و غیر از خدا چیزهایی (یا کسانی) را بندگی می‌کنند که ذره‌ای از رزق را از آسمان‌ها و زمین برایشان مالک نیستند و توانایی آن را هم ندارند؟ (۷۳)

برای خدا مثل و مانند درست نکنید، چون خدا می‌داند و شما نمی‌دانید. (۷۴)
خداوند بنده بی‌اختیاری را مثل زد که توانایی هیچ کاری را ندارد و کسی که روزی خوبی به او داده‌ایم که پنهان و آشکار خرج می‌کند. آیا این دو با هم مساوی هستند؟ ستایش (بزرگداشت) فقط اختصاص به خدا دارد ولی بیشتر آن‌ها (مردم) این را نمی‌دانند (کسانی غیر از خدا را بزرگ می‌شمارند و در مقابل آن‌ها احساس و ابراز کوچکی می‌کنند و از آن‌ها بدون و چون و چرا اطاعت می‌کنند). (۷۵)

و خدا مثل دو مرد را زد که یکی از آن‌ها لال است و قدرت هیچ کاری را ندارد و سربار صاحب خود می‌باشد، هر جا او را بفرستند کار را به خوبی انجام نمی‌دهد. آیا او با شخصی که امر به عدالت می‌کند و در راه راست است مساوی است؟ (۷۶)

غیب آسمان‌ها و زمین فقط متعلق به خداست، و کار قیامت فقط مثل يك چشم به هم زدن یا کمتر از آن است. مسلماً فقط خدا قدرت هر کاری را دارد. (۷۷)

خدا شما را، در صورتی که هیچ چیز نمی‌دانستید، از شکم مادرانتان خارج کرد و به شما گوش و چشم و دل داد، شاید سپاسگزاری کنید. (۷۸)

آیا پرندگان را که در آسمان تحت فرمان خدا هستند ندیده‌اند؟ آن‌ها را فقط خدا نگه می‌دارد. در این کار نشانه‌هایی برای افراد بالیمان وجود دارد. (۷۹)

خدا خانه‌هایتان را محل آسایش شما قرار داده و از پوست چهارپایان برای شما نیز خیمه ساخته که هنگام کوچ و موقع اقامت برای شما سبک باشد و از پشم و کرک و موی آن‌ها اثاث و وسایل آسایش شما را تا پایان عمرتان بوجود آورده. (۸۰)

خدا برای شما از هر چه آفریده سایه قرار داده، و از کوه‌ها پناهگاه برای شما ساخته، و لباس‌هایی برای شما ساخته که شما را از گرما و موقع جنگ حفظ می‌کند. بدین ترتیب خدا نعمتش را بر شما تمام کرده تا تسلیم فرمان و نظر او باشید (نه افراد دیگری). (۸۱)

(ای پیغمبر،) اگر قبول نکردند، وظیفه تو فقط رساندن آشکار پیام است. (۸۲)

نعمت خدا را می‌شناسند و منکر آن می‌شوند. بیشتر آن‌ها (مردم) قدرشناس هستند. (۸۳)
روزی که از هر امتی شاهدهی برمی‌انگیزیم و به افراد قدرشناس (منکران) اجازه سخن گفتن داده نمی‌شود و فرصت عنرخواهی ندارند. (۸۴)

وقتی کسانی که ظلم می‌کردند عذاب را ببینند دیگر عذابشان تخفیف نمی‌پذیرد و مهلتی به آن‌ها داده نمی‌شود. (۸۵)

وقتی که مشرکان، شریک‌هایی را که برای خدا درست کرده‌اند (در قیامت) ببینند، می‌گویند:

خداوندا این‌ها کسانی هستند که غیر از تو به کمک می‌خواندیم. معبودهای آنان به ایشان می‌گویند که شما دروغ می‌گویید. (۸۶)

در آن روز در مقابل خدا سر تسلیم فرود می‌آورند و چیزهایی که به هم می‌بافتند از بین می‌رود. (۸۷)

بر عذاب افرادی که منکر می‌شدند و مردم را از راه خدا باز می‌داشتند، به علت فسادی که ایجاد می‌کردند، عذابی روی عذاب اضافه می‌کنیم. (۸۸)

روزی که از هر امتی شاهی از خودشان بر پا می‌داریم، تو را هم (ای پیغمبر) شاهد این امت می‌سازیم. ما قرآن را بر تو نازل کردیم، که هر چیزی را بیان می‌کند و نشان‌دهنده راه صحیح و رحمت و بشارت برای افرادی است که تسلیم حکم و نظر خدا هستند. (۸۹)

خدا به عدالت و نیکوکاری و کمک به خویشان دستور می‌دهد و از کارهای زشت و ناپسند و ظلم نهی می‌کند. خدا به شما نصیحت می‌کند، شاید متوجه وظایف خود باشید. (۹۰)

وقتی عهدی با خدا بستید به عهد خود وفا کنید (وقتی ادعای مسلمانی کردید، تسلیم حکم و نظرهای خدا باشید نه غیر او) و پس از محکم‌کردن قسم‌هایتان آن را نشکنید، در صورتی که خدا را ضامن آن قرار داده‌اید، چون کارهایی را که می‌کنید می‌داند. (۹۱)

مثل زنی که پس از این‌که نخ‌هایی را که به هم می‌تابید و محکم می‌کرد پاره می‌کرد نباشید، که قسم‌های خود را وسیله فریب دیگران قرار دهید، تا عدد گروهی از گروه دیگر بیشتر باشد (با دروغ و فریب سعی می‌کنید پیروان گروه خودتان را بیشتر کنید). خدا شما را به این وسیله امتحان می‌کند و روز قیامت مواردی را که در آن اختلاف نظر داشتید برای شما روشن می‌کند. (۹۲)

اگر خدا می‌خواست همه شما را امت واحدی می‌ساخت، ولی هر کس را که بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند و درباره کارهایی که می‌کردید از شما بازخواست می‌شود. (۹۳)

قسم‌های خود را وسیله فریب قرار ندهید که قدم‌های ثابت دچار لغزش شود و به علت بازداشتن از راه خدا دچار بلا و عذاب پردردی شوید. (۹۴)

عهدی را که با خدا بسته‌اید به بهای ناچیزی نفروشید. اگر متوجه حقیقت باشید می‌دانید که پاداشی که پیش خدا دارید برای شما بهتر است. (۹۵)

چیزهایی که دارید از بین می‌رود و پاداشی که پیش خدا است ماندگار است. پاداش افراد بااستقامت را بهتر از کاری که می‌کردند خواهیم داد. (۹۶)

به کسی که کار درست بکند و مؤمن باشد، چه مرد باشد چه زن، زندگی پاک می‌بخشیم و پاداش آن‌ها را بهتر از آنچه می‌کردند می‌دهیم. (۹۷)

پس وقتی قرآن می‌خوانی از شر شیطان رانده‌شده به خدا پناه ببر. (۹۸)

شیطان تسلطی بر افراد باایمان که به خداوندشان توکل می‌کنند ندارد. (۹۹)

تسلط او فقط بر کسانی است که دوستدار او هستند و برای خدا شریک درست می‌کنند. (۱۰۰)

وقتی آیه‌ای را جایگزین آیه دیگری کنیم کافران می‌گویند: تو به خدا افترا می‌زنی، در حالی که خدا بهتر می‌داند که چه چیزی نازل می‌کند، ولیکن بیشتر آن‌ها نمی‌دانند. (۱۰۱)

بگو: روح القدس (روح پاک، جبرئیل) قرآن را به حق از طرف خداوندت نازل کرده تا افراد باایمان را ثابت قدم کند و هدایت و مزدهای برای مسلمان‌ها (کسانی که فقط تسلیم حکم و نظر خدا

هستند) باشد. (۱۰۲)

ما می‌دانیم که آن‌ها می‌گویند: کسی این حرف‌ها را به او یاد می‌دهد. زبان کسی که این‌ها را به او نسبت می‌دهند عربی نیست، در صورتی که قرآن به زبان عربی فصیح است. (۱۰۳)
کسانی که به آیات خدا ایمان نمی‌آورند، خدا آن‌ها را هدایت نمی‌کند و عذاب پردردی دارند. (۱۰۴)

کسانی که به آیات خدا ایمان نمی‌آورند، فقط دروغ به هم می‌بافند. آن‌ها دروغگو هستند. (۱۰۵)
کسانی که بعد از ایمان آوردنشان کافر (منکر خدا) شوند، مورد غضب خدا قرار می‌گیرند و عذاب بزرگی دارند. غیر از کسی که مجبور شده و قلبش به ایمان مطمئن باشد. اما کسانی که سینه خودشان را برای کفر باز کرده باشند عذاب بزرگی دارند. (۱۰۶)
این کار به علت این است که آن‌ها دنیا را بر آخرت ترجیح داده‌اند و برای این است که خدا کافران را هدایت نمی‌کند. (۱۰۷)

آن‌ها کسانی هستند که خدا بر دل و گوش و چشمشان مهر زده و غافل هستند. (۱۰۸)
آن‌ها بدون شك در آخرت زیانکار هستند. (۱۰۹)
خداوند تو کسانی را که بعد از این‌که مورد اذیت قرار گرفتند مهاجرت و جهاد کردند و استقامت داشتند می‌آمرزد. او آمرزنده مهربان است. (۱۱۰)
روز قیامت هر کسی در حالی که از خود دفاع می‌کند می‌آید و پاداش هر کسی مطابق کارهایی که کرده به طور کامل داده می‌شود و ظلمی به آن‌ها نمی‌شود. (۱۱۱)
خدا مثلی زد. شهری را مثل زد که مردم آن در امنیت و آسوده‌خاطر بودند. روزی آن‌ها به فراوانی از هر طرف برای آن‌ها می‌رسید. در نتیجه منکر نعمت‌های خدا شدند و خداوند به‌خاطر کاری که کردند مزه گرسنگی و ترس را به آن‌ها چشانید. (۱۱۲)
پیغمبری از خودشان برای آن‌ها آمد و آن‌ها او را به دروغگویی متهم کردند. خدا نیز آن‌ها را دچار عذاب کرد، چون ظالم بودند. (۱۱۳)
پس، از آنچه حلال و پاک است و خدا روزی شما کرده بخورید و اگر او را بندگی می‌کنید شکر نعمت او را بجا آرید. (۱۱۴)

خدا فقط گوشت حیوان مرده و خون و گوشت خوک و آنچه را که به‌نام غیر خدا کشته شده باشد بر شما حرام کرده است. اما کسی که ناچار شود و بدون علاقه و زیاده‌روی از آن بخورد، بدانند که خدا آمرزنده و مهربان است. (۱۱۵)

به هر چیزی که به زبان‌تان می‌آید نگویید که این حلال است و این حرام است تا دروغی را که بافته‌اید به خدا نسبت دهید. کسانی که از قول خدا دروغ می‌گویند رستگار نمی‌شوند. (۱۱۶)
در دنیا بهره کمی دارند و عذاب پردردی در پیش دارند. (۱۱۷)
آن چیزهایی را که قبلاً به تو گفتیم بر یهودیان حرام کردیم. ما به آن‌ها ظلم نکردیم، ولی آن‌ها به خودشان ظلم کردند. (۱۱۸)

کسانی که از روی نادانی کار خلاف کردند و بعد از آن توبه کردند و کارشان را اصلاح نمودند خدا گناهانشان را می‌آمرزد. خداوند تو آمرزنده مهربان است. (۱۱۹)
ابراهیم پیشوایی بود فرمانبردار خدا و متمایل به حق، و مشرک نبود. (۱۲۰)
شکر نعمت‌های خدا را به جا می‌آورد. خدا او را برگزید و به راه راست هدایت کرد. (۱۲۱)

در دنیا زندگی خوبی به او دادیم و در آخرت از افراد صالح (درستکار) است. (۱۲۲)
بعد به تو (ای پیغمبر) وحی کردیم که از آیین ابراهیم که دوستدار حق بود پیروی کن، او مشرک
نبود. (۱۲۳)

تعطیل روز شنبه بر افرادی که در آن اختلاف کردند مقرر گردید. خداوند تو روز قیامت درباره
چیزی که در مورد آن اختلاف داشتند میان آن‌ها حکم می‌کند. (۱۲۴)

مردم را با حکمت و پند نیکو به راه خداوندت دعوت کن و با بهترین روش با آن‌ها گفتگو نما.
چون خداوند تو کسانی را که از راه او منحرف شده‌اند بهتر می‌شناسد و کسانی را هم که راه
صحيح را شناخته‌اند خوب می‌شناسد. (۱۲۵)

اگر خواستید قصاص کنید (انتقام بگیرید) فقط به اندازه‌ای که شما را ناراحت کرده‌اند انتقام
بگیرید و اگر صبر داشته باشید برای کسانی که صبر دارند بهتر است. (۱۲۶)

صبر داشته باش که صبر تو هم با توفیق خدا است، و برای آن‌ها غصه نخور و به‌خاطر
نقشه‌هایی که بر ضد تو می‌کشند دل‌تنگ نباش. (۱۲۷)

چون خدا با افراد باتقوی و نیکوکار است. (۱۲۸)